

UZASADNIENIE

Skarga na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie VI K 343/18, wniesiona przez obrońcę oskarżonej K. D., jest w pełni zasadna.

W dniu 30 marca 2018 roku do w/w sądu wpłynął wniosek prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania prowadzonego przeciwko oskarżonej K. D. o czyn z art.284§2 kk w zw. z art.12 kk. Wobec tego, że okoliczności popełnienia przez oskarżoną przestępstwa budziły wątpliwości sądu, sprawę skierowano do rozpoznania na rozprawie.

Wyrok warunkowo umarzający postępowanie w przedmiotowej sprawie zapadł na rozprawie w dniu 13 maja 2019 roku. W dniu 20 maja 2019 roku prokurator złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Tego samego dnia wniosek taki złożyła obrońca oskarżonej oraz pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej (daty nadania wniosków). Wnioski zostały przyjęte jako złożone w terminie (k-774-778, k-780, k-781, k-783 akt VI K 343/18). W dniu 21 maja 2019 roku akta sprawy przekazane zostały sędziemu referentowi celem sporządzenia uzasadnienia orzeczenia (k-2 akt V S 33/20 - pismo).

Wyrok nie jest prawomocny. Do chwili obecnej pisemne uzasadnienie wyroku nie zostało sporządzone. Sędzia referent nie występował o przedłużenie terminu do sporządzenia uzasadnienia (k – 27 notatka urzędowa).

W dniu 21 lipca 2020 roku obrońca oskarżonej K. D. złożyła skargę na przewlekłość postępowania, podnosząc przede wszystkim nie sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku przez okres ponad roku od złożenia wniosku w tym przedmiocie. Dodatkowo wskazała również na rozpoznawanie sprawy przez sąd w sposób naruszający zasadę koncentracji materiału dowodowego i szybkości postępowania. Wniosła o stwierdzenie, że w postępowaniu sądowym doszło do przewlekłości postępowania oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 10.000 zł. Skarga została opłacona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

skarga obrońcy oskarżonej zasługuje na uwzględnienie, bowiem fakt nie sporządzenia i nie doręczenia stronom do chwili obecnej - a więc przez okres roku i 8 miesięcy - pisemnych motywów zapadłego wyroku, w sposób jednoznaczny przemawia za przyjęciem, że w prowadzonej przez sąd sprawie doszło do przewlekłości postępowania. Termin do sporządzenia uzasadnienia nie był przedłużany przez prezesa sądu, sędzia referent nie składał wniosku w tym zakresie. Charakter sprawy, stopień jej skomplikowania ani też obszerność zebranego materiału dowodowego nie dają podstaw do uznania aby napisanie uzasadnienia wymagało czasu tyle razy przekraczającego ustawowo przewidziany czternastodniowy termin. Nie ujawniły się również żadne okoliczności, które uniemożliwiłyby referentowi sporządzenie uzasadnienia w terminie, zwłaszcza takie, które można by uznać za mające charakter obiektywnych przeszkód. Brak także podstaw do przyjęcia aby chociażby w części mógł na to wpłynąć stan pandemii i związane w nim utrudnienia w pracy sądu. Okres oczekiwania oskarżonej na sporządzenie i doręczenie jej obrońcy pisemnych motywów wyroku musi więc zostać uznany za oczywiście i rażąco nadmierny.

Pomijając zatem nawet kwestionowaną w skardze sprawność prowadzenia rozprawy oraz czas jaki upłynął od wpłynięcia sprawy do wydania wyroku, analiza dokumentów zawartych w aktach przedmiotowego postępowania daje podstawy do podzielenia stanowiska obrońcy oskarżonej, że postępowanie sądowe przed przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie VI K 343/18 trwa znacznie dłużej, niż to konieczne do jego zakończenia. Za oceną taką przemawia bowiem – uwzględniając charakter sprawy i okoliczności rzutujące na sposób i czas jej rozpoznania - ocena terminowości sporządzania pisemnego uzasadnienia wyroku. Postawa procesowa skarżącej nie wpłynęła przy tym na tok postępowania.

Uwzględnienie skargi rodziło konieczność przyznania oskarżonej K. D. części żądanej sumy pieniężnej od od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, a więc jednostki, w której toczyło się dotknięte przewlekłością postępowanie. W ocenie Sądu Okręgowego kwotę w wysokości 3.000 zł należy uznać za pozostającą

we właściwej proporcji do charakteru i rozmiarów stwierdzonej przewlekłości postępowania oraz jego negatywnych skutków. Nie ujawniły się okoliczności dające podstawę do przyjęcia aby skutki przewlekłości zaskarżonego postępowania sądowego faktycznie wykraczały poza sam dyskomfort wynikający z konieczności znoszenia przez skarżącą nieuzasadnionej opieszałości sądu. Dlatego też w pozostałym zakresie żądanie dotyczące przyznania sumy pieniężnej nie zostało uwzględnione.

W związku z uwzględnieniem skargi na podstawie art.17 ust.3 ustawy o skardze zrotowi na rzecz skarżącej podlegała uiszczona opłata od skargi w kwocie 200 zł.